

VOIESCE SI VEI PUTE

Pe an..... Cap. Dist.
Pe an..... lef 128 — 152
Pe sese luni..... 64 — 76
Pe trei luni..... 32 — 38
Pe uă luna..... 11 —
Unu exemplar 24 par.

Pentru Parisul pe trimestru fr. 20
Pentru Austria..... for. 10 v. a.

BOMANULU

Articlele trămisse și nepublicate se vor arde. + Redactorul respondentor Eugeniu Carada.

LUMINEZA TE SI VEI FI

Abonamentele în București Pasaghișul Român No. 1. — În districte la corespondenții diariului și prin poștă. La Paris la D. Daras-Hallegrain, rue de l'ancienne Comédie, No. 5. A se adresa pentru administrație la d. Ciocârlan.

ANUNȚURILE

Linia de 30 litere 1 leu
Linia de inserții și reclame, linia 5 —

CONFERINȚELE PUBLICE.

D. George Brătianu va ține Duminică 2 Apriliu, la 8 ore săra în sala Atheneului, o conferință asupra „Miscările generale a civilizației dintr-o ală 10-lea și 16-lea secol, insistându-mă cu deosebire asupra Capitalismului.”

D. G. Brătianu face civila sa rugăciune personalor pe care asemenea subiecte interesa de a-lu onora cu prezența d-lor.

DEPEȘE TELEGRAFICE.

(Serviciul privat al Monitorului).

PARIS, 9 Apriliu. — Guvernul exprimă dorința ca Senatul și Corpul legislativ se nu facă acușuri interpellări în privința Luxemburgului. Piariul Francez dice că, cu ocaziunea examinării stipulațiilor din 1839, se vor iyi două cestii, de către Olanda are dreptul a ceda Luxemburgul și de către Prussia după mărcirea sa este în dreptul a continua ocuparea Luxemburgului.

BERLIN, 10 Apriliu. — Comitetul Sommabach interpellă în privința intrării Marelui-Ducea de Darmstadt în confederația Nordului, D. de Bismarck respunde cănd marele duce va exprima această dorință sperând că vom obține consumplimentul Austriei care este necesar din cauza stipulațiilor păcii de la Praga. — Diariele cred în generația mărtineră păcii, după declarațiile d-lui Moustier. La bursă, astăzi panica, din cauza acomodatorilor alarmante dăruie fără temei. — Împrumutul României 6%.

WIENĂ, 10 Apriliu. — Întoarcerea Imperiului cauzată din băla fiului.

CONSTANTINOPOLE. — Franța, Prusia, Austria și Italia sileșe pe Pórtă de a încheia uă armistiție cu Candioșii. — Ambasadorul Angliei lucează separat și cere numai autonomia Candioșilor. — Pórtă atîrnă la cea din urmă cestie. — Mari întârzieri de ostîr au fostu trămisse la frontieră Greciei, 20,000 omeni au fostu chiamați sub drapeluri.

București 30 Martisor.

11 Priară.

Dintre actele cele mai nepoporare ale regimului dictatorial a fostu concesiunile. Omul care nu scie, care n'a învețat și n'a eugetat asupra învețămîntelor istorice, vede anevoiea cu ochii minții, și numai cându-vine faptul, când ilu-pipă, îl înțelege, numai „cându-se lovesce cu capul de pragă de susu, vede pe celu de josu.” Astu-fel, puçini, forte puçini suntu la noi aci cari la 2 Maiu 1864, au înțelesu că regimul acela, fără voia chiaru a omenilor cari lău făcutu, avă s'aducă ruine materiale a țărei. În desertu se spusese, se scrisese, se esplicase cu multe lune n'aintea lui 2 Maiu la ce consecințe, la ce perdeți morali și materiali conduce fatale unu asemenea regime; fiacă urmăria dorință lui, ideia lui și mulți vai! uritor. Uoul urmăria faptul celu mare și dreptul alu improprietărilor sătianiilor și nu mai era în stare a înțelege că vasul cându-nu este bunu strică conținutul, că modul prin care s'aplică o ideia, uă-pote strica, corumpă,

pote face ca cea mai bine-facțoria ideia se devină vîtemătoră pentru toți. Altul iubia sărmăria Egalitatea, și coprinsu d'acea mare și frumosă ideia, nu mai era în stare a înțelege că holdele de grău suntu sterpe fără plăină, că aurora polară, (boreale) luminăza ca uă boltă de focu, mai maestosu se susține decât sărele, daru acea lumină durăză căteva ore, uneori căteva minute numai, ea vine după apusul sărelui éru nu la resărîres lui, ea uă măcesce prin purpura și prin corona iei, daru peste puçinu se slăbesce, se stingă, și cei cari o proclamau de săre, remânu în intunericu; puçini înțelegău că egalitatea în sfîrșit, fără libertate este ca uă statuă frumosă dară cărăia și lipsescă susțelutu. Altul vedea cătăra are trebuință de multe și grănicice îmbunătățiri, că regimul parlamentar merge încestu, adesea perde multu timpu în dezbatere neprofundă, în cestioni personali, întrigă chiaru și înspinsu de grăba uăturale ce avă dă vedere binile c'uă oră mai naționale, prima cu bucuria a se da puterei în mâna unui singur omu, spre a face mai bine și mai răpede, și dorința aceia îl face a nu mai înțelege că unu omu avându poterea, absolută în mâna va face neapăratu unu reu care va cova și va necă totu binele ce ar fi făcutu. Alții orbisi de măni, diceau: „bine le-a făcutu boiajilor,” și nu înțelegău că facu ca acela care spre a distrugă sioreci a arsu măra.

Concesiunile a fostu unu actu logicu, uăturale, neapăratu alu puterii absolute. Ele erau vede dinainte de toți căi a uănețat uă ceva și cunoaștu logica fiacă faptu, a fostu anunțate de mai 'nsinte și âncă, de mărtinea acelu regime, ar si fostu condusu fără voia lui chiaru a slei totă avere publică și particulară. Ca se uțelgă insă toți reul a trebuitu se-lu vădă, a trebuitu se ne spargemă cu de pragul de susu, pentru ca se vedemă prăpastia de la pragă de josu.

Din aceste concesiuni cea mai nepoporară, cea ce a fostu mai lesne de înțelesu și contra cării s'a striatul mai multu, și cu dreptu cuvîntu, a fostu concesiunea cumpenelor și mesurelor. Această concesiune, ilegală ca toți, din punctul iei de plecare mai avă âncă uă ilegalitate, căci ea, în contră legii pentru stabilirea nouelor măsuri și o contra Convențiunii să Statutului, stabilia și unu monopolu.

Precumă insă cei mai mulți n'au vedutu âncă din dia de 2 Maiu 1864, venindu toți aceste concesiuni, și toți căte neapăratu erau se maj viu, de mai dăinuia acelu regime 5—6 lune

numai, totu astu felu s'acumulă vedu c'uădată ce în principiu se declara pentru noi ilegal, acela concesiuni, și s'auleză contractele, dreptate, onoreu și interesul nostru morală și chiaru materiale cere imperiosu s'auleză a cele contracte, daru se dămu despăguibirea celor cari au contractat cu Statul Român.

Uă parte din depuți a înțelesu această datorie, acestu mare interesu, și anulându contractul d-lui Godillot cu ministeriul de resbelu i-a acordat uă despăguibile; și primiști asume, cu căteva modificări însemnată, calea ferală de la București la Giurgiu. Eri insă, desbătându-se în Adunare concesiunea cumpenelor și mesurilor și se plimbiști amendamentul d-lui Andrașu Preșbișor, prin care s'apulează contractul, daru nu se dă concesiunilor nici uă despăguibirea pentru cheltuielile ce abăsescu în virtutea contractului, de la darea lui și pînă la 22 Ianuariu 1866, cându în Se-

natul anuală contradicție. A fostu cîndată și forte instrucțivă sedința de eră a Adunării. Si 'n adeveru ce pote fi mai ciudat și mai instrucțiv de cău a vedea 50 de depuți din 80, lăsându-se a-i lăua spații, și mergându în veselia rătecișiril pînă în vîltrea în care-i chiama onorabile și venerabile deputați de la Caracală, d. Preșbișor, ce 'n acăsi cestie este celu mai sinceru și celu mai adveratul reprezentante alu opiniunii, care dn justăse indigneare Londra uinu' actu ilegal, cîndu-iaceea ce dreptate și interesul, îngrijoră-

comisie, compusă de dd. Cogălniciu, Ionescu, Giuvăra, Grigorescu și Aslanu constată lote călcările de lege ce s'au facutu în darea acelei concesiuni anulăză contractul, daru recunoscă că cumpene și mesurile a trebuitu se ne spargemă cu de pragul de susu, pentru ca se vedemă prăpastia de la pragă de josu.

Unii din depuți dicu că se temu de neconosețut, că se temu ca nu cumu-va se plătescă mai multu chiaru și de cele 18 milioane lei ce cereau concesionarii. Atunci d. Ion Brătianu le arăta, le dovedește cu cifre recunoscute chiaru de concesionari că 'n

ori ce casă nu voru avea a plăti meciu uă marfa a cărui-a valoare nu se poate urca de cău, celu mai multu pînă la suma de 4,800,000 lei, banii pe cari Statul român ii vădă treptat pînă la prețul său și va și plăti treptat, prin vinderea acelor obiecte. Toți deținătorii c'cele obiecte suntu cu marcatere și nu se mai potu vinde în altă parte, toți demunstră dreptatea d'a se luă acole obiecte, interesul morală și materiale ce avemă a stinge unu procesu, să face uă dreptate care ne va consolida în afară eredibilu nostru morală și materiale și d. Ministrul din Interne declară că se legă a dobândi mișloce cari se silescă pe concesiunari a se multămă cu acea despăguibire: și cu toate acestea d. Preșbișor îl atrage pe toți după dânsul, și pe deșu și d. Vîrnescu, și 50 de depuți votăză ca concesionarul se perește totu.

Acumă avemă la rândul nostru a dechisă că fiacă reu aduce cu sine unu înțețamăto. Faptul s'a făcutu și se va vede cu cine a fostu dreptate. Dorim din toți susțelutu ca viitorul se dovedescă că opinionea publică n'a fostu ameșită, rătecișă în cea ce s'atinge de despăguibirea ce s'a cerutu a se da concesionarilor și că din contra noii amu fostu ei rătecișă, "noi amu fostu cei perni ne-amu amăgiu." Dorim se nu via uă dn care faptele se dovedescă că d-lui Preșbișor și opinionei publice că, scumpul mai multu pagubescă și leneșul mai multu alergă.

Uă scire din cele mai plăcute din mai multe puncturi de vedere: Maria Sea Principale Serbe, a bine voită, în întoarcerea sa de la Constantinopol a venit în București spre a face uă vizită Mariei Sélé Domnitorului, Românilor. — Dorim ca faptele se dovedescă că d-lui Preșbișor și opinionei publice că, scumpul mai multu pagubescă și leneșul mai multu alergă. —

Acestu actu arăta prin faptu cătă de bine Domnitorul bravul popor Serb a înțelesu simțimile de frăție ce legă aceste două popore vecine și totu deună amice. Salutându-lu daru cu totu respectul ce avemă și pentru națiunea Serbă și pentru eroica famila a Domnitorului ie, suntemu sicuri că prin primirea ce-i va face poporul român, va vedea și mai bine c'aceste două popore, Dömne ale marelui fluviu alu Europei, suntu legate unele de altele prin simțimile, precumă sunțu legate și prin misiunea loru și va recunoște c'aceste le-

In facia acestei situații, urmăză oratorul, incetăză toți divergențele de partide. Toți partidele se voru uni în dată ce interesul Germaniei voru fi amenințate, și voru sprîjni cu putere pe președintele consiliului de ministri în fața străinului.

Vomu pacea, insă nu ne tememă de resbelu când aru si ca se respingemă prima incercare din partea Franciei de a voi se uș atingă onorea. Dându iute și cu hotărire unu responsu tendințelor resbelnicole ale Franciei, le vomu înăbuși în german le loru. Aru si uă slabiciună de că amu tăcea.

Cuvențul regelui, că nici unu satu germanu nu trebuie se fie perdutu, este săpatu în suvenirile pline de recuno-

șăminte voru fi bine-cuvîntate de căru din dia în care Domnul Serbiei s'ală României își voru strângă măna cu lealitatea ce-i caracteriză și cu tăcia ereditară a ilustrilor loru familie.

Sămbătă dimineață Domnul Serbiei va intra în Capitala României. Acceptându programma oficială, dămu poporului română acăstă scire atâtă de plăcută lui, că se aibă timpu a se pregăti spre a primi pe Domnitorile bunilor și brăvilor nostri vecini după săma sea și cu intuția mulțu românești.

De căci șile diariile străine nu ne au sosit, pînă la ora cându puhemă suptu tipariu, n'avemă daru alte sciri decâtă depeșele telegrafice ce le reproducemă după Monitorul și discursul d-lui Bismarck în ședința de la 1 Apriliu a Dietei Germaniei de Nord, asupra căroru-a atragemă atențione.

Berlinu, 1 Apriliu.

Reichstagul Germaniei de Nord, Ședința din 1-iu Apriliu.

D. de Bismarck se declară gata a responde indată la uă interpelare anunțată de d. Benignsen.

D. de Benignsen dico: Unu sgomotu neliniștitu s'a respandit. Se dice că Germania are se perește Luxemburgul, unu legău alu suveranilor Germani.

Reichstagul doresce se scie ce atitudine iușu guvernă confederate în facia acestei cestii, căci este vorba de uă frontieră federală germană, de uă țără germană, de uă frontieră germană care nu se gădesce a deveni francesă.

Oratorul citește uă scrisore venindă din Luxemburg, care este onu felu de tipărit de durere adresat Reichstagului. Această scrisore dice că din 200,000 locuitorii ai Luxemburgului, nu suntu marțuști de 200 cari nu vorbesce nemțește.

In facia acestei situații, urmăză oratorul, incetăză toți divergențele de partide. Toți partidele se voru uni în dată ce interesul Germaniei voru fi amenințate, și voru sprîjni cu putere pe președintele consiliului de ministri în fața străinului.

Vomu pacea, insă nu ne tememă de resbelu când aru si ca se respingemă prima incercare din partea Franciei de a voi se uș atingă onorea. Dându iute și cu hotărire unu responsu tendințelor resbelnicole ale Franciei, le vomu înăbuși în german le loru. Aru si uă slabiciună de că amu tăcea.

Cuvențul regelui, că nici unu satu germanu nu trebuie se fie perdutu, este săpatu în suvenirile pline de recuno-

șăminte verful stâncei; insă mai indată facia sea se ntuește. Angustul podișu se sfărșea prin uă tăiatură dreptă a stâncelor, la piciorile căreia se desfășura uă linălină și verde pe care nescă cărări curate se 'ncruciașă în toate părțile; cestiuene era dă se coboră, și stânce pretutindeni netăză și ferbințala sôrelul, a se oprindu cându pentru a mai prinde la susțel. Marta suferă cu bună voință desesperarea

comică în care o aruncă în fiacă momentu căte uă nouă dificultate. — Vezi de cău pentru a pune culme disgraciei noastre, are se ne asedieze s'uă furtuna, dicea Maurice privindu d'asupra capulul lui.

— Nu n-amu rătecișă, căci dăresc prin așteptării de la dréptă piscul de granită pe lingă care am trecutu astă dimineață și de unde se vede Vaudebise; telul

atiusese verful stâncei; insă mai indată facia sea se ntuește. Angustul podișu se sfărșea prin uă tăiatură dreptă a stâncelor, la piciorile căreia se desfășura uă linălină și verde pe care nescă cărări curate se 'ncruciașă în toate părțile; cestiuene era dă se coboră, și stânce pretutindeni netăză și ferbințala sôrelul, a se oprindu cându pentru a mai prinde la susțel. Marta suferă cu bună voință desesperarea

comică în care o aruncă în fiacă momentu căte uă nouă dificultate. — Vezi de cău pentru a pune culme disgraciei noastre, are se ne asedieze s'uă furtuna, dicea Maurice privindu d'asupra capulul lui.

— Nu n-amu rătecișă, căci dăresc prin așteptării de la dréptă piscul de granită pe lingă care am trecutu astă dimineață și de unde se vede Vaudebise; telul

FOITA ROMANULUI.

TRISTETA.

VI.

Drumul prin munte era forte anevoiește; d. Tresserves însuști ce conducea cu nimică pe Marta, nu se năinta fără puțină temă în dedăbulu de cărăruje serpente ce se derucișă în desinele tufărișului, făcându miș de n'șterse, c'ndu se radica d'urmașii sărișii drumului loru. — Nu n-amu rătecișă, căci dăresc prin așteptării de la dréptă piscul de granită pe lingă care am trecutu astă dimineață și de unde se vede Vaudebise; telul

le forte aproape, greutatea e d

tință ale poporului. Fără regele apelă pacnică și că bunele relații cu puterile străine vor fi menținute.

Președintele Reichstagului dica că vede în aplausul Adunării proba că intercalarea s-a finit într-un mod satisfăcător și prin espunerea motivelor săle și prin responsul ce a facut.

(Havas Bulier)
(Monitorul)

Amenduoș națiunile germană și franceză potu viețui în pace și prosperitate una lângă alta, și resbolul le-ar face ca amanduoș să suferă răni adene; dărădă Francia voiesce se ne impede opera reconstituirei, îl vomu eră că Germania este unită.

D. de Bismarck respunde astu-felui la intercalarea d-lui de Beningsen:

Prin disolvarea confederației germane, regele Olandei a reîntrat în demnele săle drepturi de suveranitate asupra Luxemburgului. Unirea cu confederație Nordului se respinge forte multă într-acăsta teră din cauza grelor sarcini militare ce acăsta unire impune.

Pe lângă asta în regiunile cele mai înalte politice există uă neplacere căreacă ocasionată prin succesele Prusiei. În luna lui Octombrie trecută, Olanda a cerută desertarea fortăreței Luxemburgului. Guvernul nedorindu-se să suverani străinii confederație Nordului, nă credut că trebuie să eserzeze uă presiunea asupra Teritoriu-de-josu.

Se dă preptate politicii Prusiei cându-se dico că se silesce a menagia suscepabilitatea națiunii franceze.

Guvernul prusianu a găsită și găsește motivele unei asemenea politice într-uă preciare equitabilă și influențe trebuie să aibă relații pacnice și amicale cu unu vecinu putință, și totu din aceste motive mă voi abține de a respunde prin da sau nu la a doua intercalare.

Cuvintele din a doua parte suntu astu-felui în cătu convinu cu desăvârșire unei reprezentanții pusă pe terămăl naționalu, de nu suntu însă de domeniu limbii diplomatici care se întrebunțează pentru a trata cestiiunile internaționale, pe cătu timpu potu fi menținute pe calea pacifică.

Guvernul prusianu nu suposează că este ceva definitivă încheiată între Olanda și Franția, dără nu pote afirma contrariu. Cestiu a fostu Impinsă oficială printr'unu cuvintu elu regelui Olandei care a întrebătă pe ambasadorul Prusiei cumu ar privi Prusia uă cedare a suveranității săle. Prusia a respuns că trebuie să lasă respondere asupra regelui Olandei.

Din partea Prusiei nu este nici unu cuvintă ca se facă uă altă declarație. Prusia va fi societă de vederile consubscriptorilor tractatelor din 1839, de ideia confederaților sel germani și de opinionea publică reprezentată prin Reichstag. Olanda a oferit mijlocirea sa pentru negocieri între Prusia și Franția: S'a declinată acăstă oferire.

Caracterul cestiiunii nu permite a se da explicații mai intinse. Guvernul Nordului speră că se va isbuti a se manjine drepturile Germaniei pe calea

margină stăncel, și, reținându-se c'uă mănu de erburile crescute printre crăpăturile stăncel, se plecă spre Maurice, ce o primi în brațele lui; însă, în loc d'a o depune pe pămîntu, elu începu se alerge pe clină, durându ușiora lui povoră. Marta rădea mal anteu; însă curându se speră, și, ordinând c'uă voce aspră lui Maurice se trase iute din brațele lui și se depărta; el merseră atunci fără vorbi atâtă de turbură unul cătu și altul.

Nu trebuie decătu unu momentu pentru

a face se isbucnășă totă furtunule amoroșul, și atunci chiară cându cine-vă se crede asicurată mal bine contra suprinderilor animel este învinsă mal 'nainte d'a

fi cugetat să combată; otăriile cele pu-

terice se elatină, consiliile răjuină suntu uitate; pare că voință se sfîrșescă d'u-

dată, părăsindu imperiul susfletul pasi-

uel triumfante. Maurice nu ceteza se pri-

virea creșterii depositului generalu alu ăști care nu este prevăzută în bugete, și pentru care ar trebui să se face viramente de fonduri, caru nu se potu face decătu după au-

torsare a Adunării.

D. Ministrul de resbolu lipsindu, guver-

nul va respunde peste trei dile.

Se pune la votu în totală proiectul pen-

tru chișină rea suplu armă a unul continginte

de 6000 de omeni. Se primesc cu 54 bile

albe contra 17 negre.

Se dă citire în totală proiectul pentru

fisarea armelor României.

D. Holbanu este în contra proiectului căci

nă calitatea d'a fi marca terel. P'acăstă

marca vede intrinsece totă semnale naturei,

este simbolul naturei, eră nu alu terel.

Marca terel trebuie să exprime ideia unirii,

a unității, vechia marca a României. D. Hol-

banu se propune uă marca care ar fi acula

română avându pe peptu marca Moldovei și

ca legendă: *virtus romana redirea*. Marca din

proiectul este complicată, cându în lote sta-

tele moderne se urmăresce marce pe cătu

se pote mal simplificate.

D. Cogălniciana aduce aminte că, în sedință

trecuru, d-se, spre respunză la ideia de

simplificare, a propusă marca votată de Consiliul

din care săcea parte și d. Apostolianu, care as-

ăstăi se pronunță contrari. D. Boiărescu susține

proiectul guvernului și arătă că proiectul pro-

pusu acumă de d. Apostolianu nu asicură nimică,

căci casa propusă de d-lui este uă afacere cu

totul particulară, este uă casă precum suntu

casile de asicurare asupra vieții ce există deja și

în teră la noi. Pentru acăstă nu trebuie uă legisla-

ția speciale. În ce privesc drepturile dobîndite, d. Boiărescu arătă că ele nu suntu dobîndite decătu după legile existinții ale fi-cărui terel,

precum este cu totă cele l-alte drepturi stabilite

prin legi, prin urmare nu putem stinge acele

drepturi, căci nu se potu face legi cu efectu re-

troactivă.

Se închide discuția generală și se iе în con-

siderare proiectul.

Se citește articolul 1 alu proiectului. D. Apo-

stolianu propune unu amendamentu prin care se

dice că Statulu nu mai este obligată a da pensuni.

Comitatu respinge amendamentul.

D. Gr. Lahovari propune unu amendamentu

privu care cere se se dă uă a treia parte de pen-

siunea functionarilor ce au servit 10 ani, adă-

gându astu-felu ană unu stagiu la cele două

stagiile proiecte de proiectu.

D. C. Vălianu propune a se face vîrstă d'uă

potrivă pentru militară ca și pentru civilă.

Comitatu respinge ambele amendamente.

Se punu la votu ambele și se resping.

— Se pune la votu art. 1 din proiectu și se

primesc.

Art 2, 3, 4, 5 și 6 se primesc.

tatea unei legi prin care se se constituască uă

casă de asicurare, unde fiu-care funcționarii se

fi obligați a depune unu minimum de reșinere

din lăsa ses, cu facultatea d'a pute depune și

mai multă, spre a-și forma unu capitol pentru

tempul cându va eși din funcțione său nu va

mai pute servi. Pentru drepturile căstigate, li se

va plăti pensiunea conformă legii existinții pentru

termenele impline, eră pentru cel-l-alti an se

se inapoiște reținerile, caru se se depui la

nouă casă de asicurare ca se formeze capitalul

viitoru alu funcționarilor. Numai astău-felu se va

spunând că transferarea aduce perturbări

în justiță, nă probata-o, și aserțione fără probă

nu va se dieci nimică. Majoritatea Camerei este

espreșinuțe terel; ea a votat cu mal multă de

două treimă transferarea, și Senatul nu se pote

se voiasă a probă că nu este espreșinuțe terel,

ștăuci cându va probă că nu este espreșinuțe

terel, atunci Principele pote usa de drepturile

cei dă Constituție, — i se dice că acăstă este

uă amenințare — respunde că fiindu susu Con-

stituțione terel.

S'pele amăgitor este chiară în urechile noastre

și nu trebuie se-lă ascultău căci vomu păși ca

Adam și Eva, și vomu aduce atingere unire, dreptății și concordie in terel.

D. P. Balău combate argumentele aduse

în raport, s'amintesc desinteresarea și in-

crederea Iașianilor căndu s'a facut unirea

D. Brăiloiu a adus, dice, ca argument părericile

celebrilor Barnava și Merlin, dar ele nă au

nici unu raportu ca situatiunea actuale, ele

suntu aduse de d. Brăiloiu numai pentru a

surprise buna credință a oménilor, acele

idei suntu ideie de centralizare de se-

clu ălu 18, iară nu de seculu alu 19 când

s'a proclamat principiul naționalităților

căci acestu principiu a adoptat descentraliza-

area cea mal absolută, în care fiu ce locali-

tate trebuie se jocă unu rolul politică. Iași

se facut unirea: se dice ca Curtea de Ca-

sajiane este cheia unirei, tocmai pentru a-

cestă trebuie incrementată orasului ce a fa-

căută unirea.

Aci d. N. Rosetti pronunță unu discursu

scris în care combate cu mature argumentu

raportul d-lui Brăiloiu din totă punctele de

privire și sfîrșesc dicându că voteză pen-

tru transferarea temporale Curții de Ca-

sajiane la Iași.

D. Brăiloiu dă citire raportului și apoi legel.

D. Ministrul Justiției. Nu trebuie a discuta

este mal bine a fi Curtea de Casajiane, ci se

se discute cestiu numai din punctul de vedere

politiciu. Amintesc apoi suferințele și sacrificiile

Iașianilor, și credința ce este c'acele suferințe voru

si sfîrșesc prin transferare. Domnesc peste Mil-

covu, dice d-lui, ideia că Moldova a fostu anexată

Munteanu, și, trebuie a descredecă astă credință.

D. Brăiloiu a uitău că trăim în regime consti-</p

